

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám
Megjelenik mindennap, hétfőn és Ünnepnep után is

II. év.

Budapest, 1898, hétfő, április 18-án.

107. szám

Vigasztaló szomszédság.

Ha nemzeti öntudattól büszkén dagad mellünk, nézzünk nyugatra, gazdag és erős Németországra. Ha elbúsulunk, elkeseregünk a haza állapotján, ha kicsinynek, szegénynek, elmaradottnak tartjuk magunkat, nézzünk keletnek és délnek, liliputi szomszédjainkra. Ha újabb terheket vállalunk, nehéz milliókat várunk tőlünk, szálljon nyugat felé tekintetünk s a porosz rátanít, hogy legyünk takarékosak, mert nagyon jó gazdagnak lenni. Ha papok és tanítók, munkások és inségesek kezüket nyújtják elénk, vessük a szemünket bolgár és szerb földre és egyszerre bőkezűek leszünk, dúsak és gazdagok.

Erre jó a kétfajta szomszédság.

Mikor válogatni lehet, ki akar szegény lenni, ha gazdag is lehet? Ki nézne homoru tükörbe, amely vékony, kiaszott figurát mutat, mikor ugyanazzal a fáradsággal domboru tükörből jól táplált, gömbölyű alakot nézhet? Vessünk hát egy-két pillantást délnek, a mi vigasztaló szomszédságunkra.

Szegény Bulgária! Mindenkiné a barátságát keresi s ezért valamennyit elveszti. Ha a nagy medve talpához simul, a mi külügyi hivatalunk ostorlegyintése éri; mikor a pápa kegyelmét esdi, az orosz vezír egyet; mikor Borist kitéríti, a pápa haragszik és Ausztria-Magyarország; mikor Bécsbe megy könyörögni, nem eresztik haza az emigráns tisztjeit; mikor a czártól kiesdi katonái felét, a török küld csapatokat a határra. Közben mindig baja van Szerbiával és Romániával,

ahol egyre-másra fogdossák el a gyilkosait. Nagy fejedelem Ferdinand, akinek a titkárja lop és megszökik, a testörje gyilkol és börtönbe kerül, de nagy bajban vagy most is. A miniszterelnök lemond és nem megy hozzád audienciára. Még a bejelentett fejedelmi látogatásodat is visszautasítja. És te nem mered a lemondást elfogadni és nem mered visszautasítani. Semmit se mersz. Még otthon maradni se. S most nincs se kormány, se fejedelem. Kell is azoknak kormány és fejedelem!

Még szegényebb Szerbia! A miniszterei az idén még nem kaptak fizetést. Ami annyit tesz, hogy senki se kapott az idén fizetést. A katonák se. A kaszárnyákba a hust hitelbe viszik a mészárszékből, vagy ha a mészáros nem ad, lopják. Hát inkább ad hitelbe. Nincs pénz az országban, semmi pénz. E helyett van Milán.

Mi történt tegnap az operette-királyságban? Becsukták a nemzeti könyvtárat. Tavaly még negyvenezer diszmunka volt benne, negyvenezer szép és okos könyv. Az idén már csak a katalógus volt meg és a custos. A többi mind ellopták. Kölcsonbe elvitték és nem adták vissza. Belgrádban most mindenkiné van könyve (a legtöbb az antiquáriusnak); csak a nemzeti könyvtárban nem maradt egy szál se. Ezért aztán becsukták a nemzeti könyvtárat. (Az egyetlen, aki ártatlan volt benne.)

De ez még a legkisebb baja Szerbiának. Elvégre, ha üres lett is a nemzeti könyvtár, a könyvek megmaradtak a nemzetnél. Legalább olvashatnak könyveket (pénzt ugye olvashatnak). S a műveltség már félgazdagság. Csak

a minisztereket, hadsereget, hivatalnokokat bajos belőle kifizetni.

Ilyen képeket látunk, ha elnézünk délre, keletre, tul a Száván, tul a Dunán. Nincsen benne egy szó tulzás, semmi torzítás, nem kell hozzá homoru tükör, soványak, véznák, elnyüvöttek ezek a mihaszna országok, vigasztaló szomszédaink maguktól is. Szomorú bizony ez képnek, de azért jó néha-néha elnézni. Legalább dagad az öntudatunk, nő a gazdagságunk. De aztán hamar fordítsunk nekik hátat.

Most pedig tárgyalhatjuk tovább a lelkeszi fizetések rendezéséről szóló javaslatot.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőháznak délelőtt tíz órakos ülése van.

A kiegyezés. Bécsi tudósítónk telefonon a következőket jelenti: Itteni kormánykörökben azt állítják, hogy a „N. Fr. Pr.” által a kiegyezésről közölt részletek nem pontosak. A közölt adatok nagyrészt a régebbi osztrák kormányoknak a magyar kormányval történt megállapodásait tartalmazzák, amelyeket aztán néhány később ismeretessé vált részlettel kombináltak.

Üdvözlét a miniszterelnöknek. Báró Bánffy Dezso miniszterelnékhez Marosvásárhelyről a következő távirat érkezett:

A gazdasági hitelszövetkezetek felállításáról szóló törvényjavaslat benyújtása alkalmából fogadja Nagyméltóságod a maros-tordamegyei gazdasági egyesület mai napon tartott közgyűlésének legmelegebb üdvözlését. Sófalvi Ilyés Lajos, elnök, Dósa Sándor, titkár.

Aki várakozik.

Maurice Lablanc-tól.

Domfrontba tett kirándulásból tértem vissza, amikor asztaltársam, rendes látogatója a fürdőhelynek, ahol a nyarat töltöttem, így szólt hozzám:

— Látta?

— Kit?

— Hogyan! De a kisasszonyt... a sétatér kisasszonyát.

Nem értettem. Megmagyarázta szavait:

— Észre kellett vennie a fő-utcán egy ódon házacskát apró tornyokkal, melynek a küszöbét eszeréppel fedett ereszt védelmezi.

— Faragott faoszlopok támogatják?

— Ugy van. Nos, ott lakik, egészen egyedül;

utolsó ivadéka egy hajdan hatalmas, de már-már tönkrement nemes családnak. A plébánost s egy-két öreg urat kivéve, senkit sem fogad el. Néha találkozhatunk vele a legelhagyatottabb utcákon, ahol lépteinek zaja nem zavarja a csendet. De alkonyatkor nap mint nap bizonyosan ott látjuk a sétatér végén, a kastély romjai előtt egy padon, a honnan az a csodásan szép kilátás nyílik, amelyben már ön is gyönyörködött. És ott marad, amíg csak a nap egészen le nem tűnik.

— Mit csinál ott? — kérdeztem.

Az asztaltársam elnevette magát.

— Vár, úgy látszik, az ismeretlen várja, a szerelmes hőst, akinek megjövését minden nő reményli. „Erről fog érkezni”, mondta egy napon mosolyogva egy kérőjének, aki gunyolta a várakozásért. „A völgyön át fog megérkezni lóháton, s itt ezen az ösvényen fog feljönni, a hegyoldalon.”

Immár tíz esztendő óta tartogatja magát ismeretlen hősnék.

Az évad folyamán több ízben hallottam beszélni erről a különös leányról. Az egyik csinosnak mondta, a másik jelentéktelennek, öregnek vagy éppen csunyanak. De mindenki megerősítette, hogy naponkint ott várakozik egy vidéki városka sétateliének egyhangú utain.

Mint hogy nem ismertem, nem igen érdeklődtem iránta. Az elutazásomat megelőző délután azonban, mialatt lóháton az erdőben bódorogtam, egyszerre csak megpillantottam Domfront tornyait és ekkor — csakis ekkor, bizonyos vagyok róla — felébredt bennem az azt hiszem elég természetes kíváncsiság, hogy meglássam azt, aki már tíz év óta várja szerelmes lovagját.

Mégis miért nem mentem be a városba a rendes uton? Domfront, ez a nem közönséges, feudális városka egy keskeny fűsik szélén tétül el, amely két mély hullámtól szelő hajó orra módjára nyúlik be két völgy közé. Miért tértem le a völgyek egyikébe? Miért kerültem meg a várost a hástyák alján, a rengeteg sziklarétegek tövében, amelyekre támaszkodik?

A folyó mentén haladtam. Egy kápolna tükörözik benne. Itt, igen, itt támadt bennem a rossz gondolat, innen kezdve hajtott, üldözött. De hát igazán olyan rossz gondolat volt? Én, megvallom, nem találtam annak. Nem csupán a szórakozás, a tréfa... gyűlöletes tréfa kilátása készített. Meg volt emellett, jó lélekkel állíthatom és ez a tudat elnyomhatná lelkimardosásaimat — különösen meg volt bennem a szándék, hogy jót tegyek, hogy örömet, vidámságot vigyek. — Ez a szándék ra-

gad minket gyakran az okosság határain tul, ez vitt bele, mint egy örültet, ebbe a kalandba. Mint az örült sarkantyuztam a lovamat. Mint az örült vágattam előre a jegenyék és a fűzfák mellett. A paripám patkói csattogtak a kemény uton. A zaj és a tekintetem együtt emelkedtek a sziklák ormáig. Sajátságos lelkesedés duzzasztotta keblemet. Kedvem lett volna hangosan kiabálni. De azért mégis nevettem magamban, igen nevettem, nevetek még most is.

A völgy keskenyedett. Meredek, zord két fal szegélyezte. És hirtelen, fent a magasban, balra, mintegy az égben, megláttam egy nőalakot, aki a mélységre hajolt le. Ő ott volt.

Mikor a szorosból kiértem, megállítottam a lovamat, leugrottam, a kantárt odakötöttem egy fatörzshöz. A legfesztelebből mozgolódtam, olyan ember módjára, akinek eszébe se jut a gondolat, hogy valaki figyelheti. Vagy nem csupán egyszerű utas voltam, akit a vidék szépsége tartott itt? Pár lépést tettem tájékozódás céljából. A csalt közül egy ösvény indult ki s kigyózza kanyargott fölfelé a hegyoldalon. Talán haboztam. Oh, csak egy pillanattig. Ráléptem az ösvényre.

Eleinte gyorsan haladtam, egy kis télgyerdő oltalma alatt, amely elrejtett; csaknem szaladtam és így jutottam el a magaslatnak körülbelül kétharmad részéig. Da itt az erdő végét ért, immár csak lassan mentem. Alig mertem, előre lépni. Ő nézett, nem kételkedtem, hogy nézett engem, s nekem úgy tetszett, mintha ez a szüntelen tekintet akadály gyanánt nehezédnek réám. Nevetni erőlködtem. Nem, többé nem voltam képes. Ezenkívül leküzdhetetlen vágy parancsolta, hogy emeljem fö-

KÜLFÖLD.

Az osztrák helyzet. Bécsi tudósítónk telefonozza: Az osztrák képviselőházban középpártot akarnak teremteni. E végből az utóbbi időben nagyban folytak a tárgyalások. Maga dr. Baernreither kereskedelmi miniszter több előkelő képviselővel értekezett ez ügyben. Kormánykörökben azt hiszik, hogy a nyelvitörvények felett való vita alkalmából a szerdán összeülő képviselőház ezeket az indítványokat mind egy nyelvügyi bizottsághoz fogja utasítani, amely azután nyelvtörvényt fog kidolgozni. Utálnak azonban arra is, hogy annak hangsúlyozása, miszerint rendezett parlamenti viszonyokat kíván minden párt, még nem elég, ha a pártok beadnak ugyan indítványokat a nyelvrendeletek megszüntetése és egy nyelvtörvény alkotása végett, de aztán az ez ügyben összeülő nyelvbizottság munkálataiban nem vesznek részt.

A kubai ügy.

Washington, április 17.

A szenátus folytatta a külügyi bizottság határozati javaslatának tárgyalását. Szenvedélyes beszédek mondtak, de több szenátor a béke fontartása mellett szólt. Turpie szenátor módosítványát, hogy ismerjék el Kubát köztársaságnak, 51 szavazattal 37 ellenében elfogadták. Ezután a külügyi bizottság többségének határozati javaslatát Turpie módosítványával 67 szavazattal 21 ellenében elfogadta a ház.

A szenátus a bizottsági többség határozati javaslatával együttesen elfogadta Davis szenátor póttindítványát, amely kijelenti, hogy az Egyesült-Államoknak nincs szándékukban Kuba fölött szuverénitást, jurisdikciót és felügyeletet gyakorolni, kivéve a paczifikáció célját és el vannak tökévelve, hogy a paczifikálás megtörténte után a kormányt és uralmat a szigeten a belföldi lakosságnak engedik át. A képviselőház holnap veszi tárgyalás alá a szenátus határozatát az elfogadott póttindítványokkal együtt.

A kubai ügyben alkalmasint konfliktus fog

keletkezni a kongresszus két háza között. Előrelátó hatóság erős tiltakozás fog támadni az ellen, hogy a törvényhozás elismerje a kubai felkelő-kormány függetlenségét.

Madrid, április 17.

A Fabra-ügynökség a mai minisztertanácsról a következő hivatalos jelentést közli:

A minisztertanács jóváhagyta a „Compagnia Transatlantica“ gőzhajóinak hadihajókká való átalakítását. Moret gyarmatügyi miniszter felolvasta a jelentéseket, amelyek ma érkeztek Kubából. Bermejo tengerészeti miniszter közölte a „Maine“ felrobbanása ügyében megejtett vizsgálat eredményét, amelyet a minisztertanács behatóan megvizsgált és elhatározta, hogy közzéteszi a hivatalos lapban. Ezután a minisztertanács a nemzetközi viszonyok mai állásával foglalkozott. A hadügyi és tengerészeti miniszterek közötték legújabb intézkedéseiket és azok jóváhagyását kérték. Tekintettel a bekövetkező eseményekre és a parlament összeülése, a minisztertanács tárgyalás alá vette ezután azokat a javaslatokat, amelyeket haladéktalanul a parlament elé terjesztenek. A tanácskozás három óra hosszat tartott.

A hivatalos lap legközelebb közzé fogja tenni a „Maine“ szerencsétlensége ügyében kiküldött spanyol bizottság jelentését és kétségbevonhatlan módon ki fogja mutatni, hogy a robbanás belső okra vezetendő vissza.

Páris, április 17.

A Havas-ügynökségnek jelentik Malagából: A tüntetések tegnap este folytatódtak. A csendőrség és rendőrség kénytelen volt több ízben fegyverrel közbelépni. A tüntetők erre kövekkel dobálták a rendőrséget. Több ember megsébesült; sok elfogatás történt. Ma reggel a város nyugodtabb volt. Az Egyesült-Államok konzulátusának czimerét ma újra kifüggesztették. A lakosság lármásan tiltakozott ez ellen. Az utcákat csendőrség járja be. Capdebon belügyminiszter a malagai prefektust utasította, hogy adjon elégtételt az Egyesült-Államok konzulának és fogassa el a kihágások előidézőit.

TÁVIRATOK.

Mélino beszámolója.

Remiremont, április 17. Méline miniszterelnök választói előtt beszámoló beszédet mondott. Beszédében védelmezte miniszteriumának politikáját és kiemelte azokat a szolgálatokat, amelyeket az az Oroszországgal való szövetséggel Franciaországnak tett. Méline hangsúlyozta továbbá azt, hogy a francziáknak meg kell szilárdítaniok állásukat Madagaskarban és Tunisban s ki kell terjeszteniök kínai gyarmataikat és dicsérte Hanotaux külügyminiszter politikáját. A miniszterelnök végül Gambetta és Ferry tanainak megfelelő gyakorlati belügyi reformok politikája, valamint a vallási szabadság mellett érvelt s a jövedelmi adó ellen szállott sikra.

Crispit megválasztották.

Palermo, április 17. A II. választókerületben a mai képviselőválasztáson 3840 választó közül 1508 szavazott le. Crispire 1176, Barbatóra pedig 295 szavazat esett, 32 szavazat szétforgácsolódott. Crispi tehát megválasztották.

Oroszok és törökök összeütközése.

Konstantinápoly, április 17. Kánéaból jelentik, hogy Privolo mellett tegnap heves lövöldözés támadt egy orosz kirendeltség és mohamedánok közt, akiket marhalopás miatt üldöztek. Vesztesége egyik félnek sem volt.

HIREK.

A miniszterelnök diszpolgársága.

Kolozsvár város küldöttsége ma délelőtt adta át báró Bánffy Dezső miniszterelnöknek, a miniszterelnöki palotában, a város remek diszpolgári oklevelét.

A küldöttséget Albach Géza kir. tanácsos polgármester vezette s tagjai voltak a város képviselői: Hegedűs Sándor, dr. Groisz Gusztáv és Sándor József országgyűlési képviselők, Szvacsina Géza polgármester-helyettes, továbbá a város legtekintélyesebb vezéremberei a társadalom minden rétegéből. A husztagu küldöttség élén Albach Géza polgármester a következő beszéd kíséretében adta át a diszpolgári oklevelét:

a fejemet. Nem akartam. De mégis engedelmessé nem kellett. És megláttam őt pár méternyire magam fölött, erősen kihajolva a vaskorlátón, mely fent a sétat hely szélén végigfutott.

Ekkor, emlékezem, egy álnok mozdulatot tettem, a csodálkozás, a bámulat hazug mozdulatát. De a szívem igazán dobogott. És az övé! Oh, hogyan doboghatott az övé!

Még hátra volt néhány, a kőbe vágott lépcső. Lassan mentem föl rajtuk, földreszeggett fejjel. És ráléptem a terrászra, amelyen ő állott.

Tíz lépésnyire voltunk egymástól. Nézetem. Ő is nézett engem, egyenesen, szemtől-szembe. Igazán, ettől a pillanattól kezdve többé a legkevésbé sem játszottam komédiát. Teljes jóhiszeműséggel jártam el, legjobb ösztöneim meggondolatlan fölhevülésével.

Nem találtam szépnek; szerény, rosszul szabott ruhát viselt, mely még szembeütőbbé tette természetben az elegancia hiányát. De arca ki mondhatatlanul szelíd volt és olyan varázst sugárzott, amelyet még most sem tudok megérteni. És láttam lassankint egészen elhalványodni. És soha sem pillantottam még meg arczon annyi aggodalmat és annyi reménységet.

Közeledtem hozzá. Erőtllenül hanyatlott le egy padra, mellé ütem.

Szemünk előtt terült el az elragadó remek téség a messze kékségben tünező hegyekkel, a titokzatos, mely erdőknél smaragdos gyapjával, a patakok ezüst szalagjaival szeldelt hullámozó rónakkal, az ölelkező látóhatárokkal; szemünk előtt terült el a természet egész pompája, melynek látása áhitatra ragad, lecsendesít minden nemtelen gerjedelmet.

A nap nyugovóban volt. Szemünk követte látható leszállását. Oh, mennyi életet éreztem e lányban fellendülni. Soha, azok mellett sem, akiket a legjobban szerettem, a légszenvedélyesebb ölelkezések elragadtatásában sem forrti lelkem olyan szorosán egybe egy nő lelkével, vegyült el életem bensőbbben egy más élettel.

Megfogtam a kezét. Egész testében sokáig remegett, ami csak lassan szűnt meg, elhaló visszhang módjára. Azután dereka körül fontam a karomat, fejt a mellemre hajtottam. A nap elűnt. Az ég pírba borult, mintha az elhunyt nagy csillag vérént ontotta volna a fellegekre, a mindenségbe.

Elvettem az ajkait. Odaadták magukat, alázatosan és örömmel, az ügyetlen szüzi ajkak, a meleg szerelmes ajkak.

Beestaledett. Akkor aztán fölálltam, elmentem, azt mondtam:

— Viszontlátásig, holnap.

Nem hangzott el köztünk más szó. Sohasem hangzott el egyetlenegy sem. Nem látott többé viszont.

Szívesen visszatértem volna hozzá. De féltem. Félttem megmagyarázhatatlan varázstól, a szomorúságtól, mosolytalan arcától, aggodalmas és reménykedő halványaságtól. Meg aztán nem is kezhettem volna újra a megvetést érdemlő komédiát.

Igen, megvetést érdemlő volt és a lelki mardosásaim igazoltak; számomra nincs többé béke és nyugalom, mert játszottam egy nő szívével. Szegény vidéki ábrándozó, akit az élet kis házacskához lánczolt, szerény szolgálóleánya a sorsnak, aki egy sétat hely padján várod a szerelem és a boldogság érkezését; nevettem megható bizalmadat, mulattam

álmaidon, játszottam veled szemben, gyűlöletes vétek — a sors szent szerepét. És elmentem, elhagytalak!

Ő pedig még mindig várakozik, bizonyos vagyok róla, engem vár. Mindama napokat, melyeket én izgalom között, a szenvedélyek és az önzések küzdelmében vergődve élek át, ő ott a magányos sétat helyen tölti el. Nap mint nap látja elhunyni az ég életet adó fényes nagy csillagát. És vár, várja visszatérését annak, aki elvette az ajkait, aki első és utolsó csókját kapta meg, akit szeret és akit örökké szeretni fog.

Egy ízben még elmentem oda. Mint a tolvaj rejtőzködtem el a folyó mentén sorakozó fűzfák mögött s fölemeltem a szememet. Ott volt! Ő ott volt a magasban, a mellvéd mellett, kihajolt a mélységre, a reménység utja felé. Várt...

Évek multak el. Szerettem. Szenvedtem. Élttem. És most itt vagyok, eltelten a szerelemmel, a tömeggel, a zajjal. És látom őt, látom őt, vonz magához. Ugy tetszik nekem, mintha ő volna a lelke a különös városának. Igen, ő a lelke az ódon kis városoknak; szelíd, szomorú lélek, amely büvöl, csábít és beburkol. Szemei nyugodtak, mint a vár-árkok vize. Mozdulatai csendesek, mint Domfront utcái. És meg van bennem a gyáva vágy, hogy élvezzem azt a kényelmes, minden rázkódtatástól ment boldogságot, hogy pihenjek, szenderegjék, éljek élés nélkül, létezzék tudtomon kívül.

Mindennap jobban és jobban gyengülni érzem akaratomat. Nincs többé erőm. Elvesztett ember vagyok. Várj engem, várj engem! Még pár keserűség, még pár árulás és újra falmegyek a tölgyek alatt kigyózó ösványon. És elviszem neked életemet, hogy tamesd a magadé mellé.

Nagyméltóságú Miniszterelnök Ur!

Kegyelmes Urunk!

Kolozsvár szabad királyi város törvényhatóságának múlt évi október havi közgyűlésében indítvány tetétt az iránt, hogy Nagyméltóságod elévülhetetlen hazafiúi és polgári érdemeinek, erényeinek elismerésül a város diszpolgárává választassék meg Törvényhatósági bizottságunk ismervén a város polgárságának azt a hagyományos gondolkodását érzelletét és közszellemét, hogy a kitűnő hazafiúi és polgári érdemek hálás elismerésben részesíttessenek, közörművel karolta fel az indítványt. És tekintettel azokra a nagy érdemekre és fényes sikerekre amelyek máris örök hállára kötelezik a magyar nemzetet a különös tekintettel arra, hogy Nagyméltóságodnak, mint a korona első tanácsosának sikerült leginkább kieszközölni és elérni azt, hogy király és nemzet bizva egymásban — gondolatban és érzelésben egy legyen akként, mint azt szent István dicső koronája legszebben jelképezi is (élénk éljenzés.) és figyelembe véve azt is, hogy Nagyméltóságodnak sikerült leginkább Magyarország tekintélyét, hatalmát és jelentőségét az európai társországokkal felismertetni és ezáltal a magyar nemzet politikai súlyát és értékét nevelni (hosszas éljenzés), nemkülönben tekintettel arra, hogy Nagyméltóságod rendíthetetlen szilárdsággal, bölcs előrelátással és mérséklettel az egységes magyar nemzeti állam kiépítésén és megszilárdításán folyton és ernyedetlenül fáradozik és hogy országos gondjai közepette sem feledkezett meg soha azon kötelekekről, melyek Nagyméltóságodat szülővárosához fűzik s minden alkalommal Kolozsvár felvirágoztatására irányuló törekvéseiket kegyes pártfogásában részesíteni méltóztatik: Nagyméltóságodat egyhangulag közelkedéssel Kolozsvár szabad királyi város diszpolgárává választotta meg. A hatóságot pedig utasította arra, hogy a diszpolgárságról szóló okiratot Nagyméltóságodnak küldötttségileg szolgálta át. A midőn ekként ez a küldötttség a mondott célból Nagyméltóságod magas színe előtt most megjelenni szerencsés és a történetek alkalmából hódolattal teljesen üdvözölni bátorodik, egyszersmind mély tisztelettel arra kéri Nagyméltóságodat, hogy az íme, alázattal átnyújtott diszpolgári oklevelet elfogadni és átvenni kegyeskedjék s egyúttal bizalommal kéri, hogy városunkat és annak polgárságát továbbra is kegyes jóindulatában megtartani, magas pártfogásában részesíteni méltóztatassék (hosszas éljenzés). Mi viszont, valamint a minket kiküldött polgártársaink buzgó szívvel kérjük az egek urát, hogy Nagyméltóságodat a haza, a korona és a nemzet járara, magas családja boldogítására, valamint szülővárosa örömeire és büszkeségére sokáig éltesse! (Lelkes éljenzés.)

Az elhangzott éljenzés után a miniszterelnök láthatóan kellemesen meglepve és megindulva mondott köszönetet azért, hogy szülővárosa, hol gyermekkorát és ifjuságát töltötte, diszpolgárul választotta. Kétszeresen jól esik ez azért, mert erre az a királyi kézirat adott alkalmat, melyet ő felsége a tiz szobor létesítése ügyében kiadott. Ebből örömmel látja, hogy az egységes magyar nemzeti állam kiépítésére irányuló politikája, melynek legbiztosabb alapja a koronával való együttérzés és haladás, visszhangra talált a nemzet kebelében. Hálával tölti el, hogy kedves szülővárosa ezt a politikát támogatja és midőn ezért köszönetét nyilvánítja, biztosítja a küldötteket, hogy nem csak mint miniszterelnök, hanem mint magánember is mindig igyekezni fog a város jogos érdekait előmozdítani, kulturális és közgazdasági haladását támogatni.

A miniszterelnök nagyhatású beszédét helyeslő közbeszólások többször szakították felbe és végül lelkes, meg-megújuló éljenzéssel fogadták. Báró Bánffy Dezső miniszterelnök ezután sorra kezelt fogott a küldötttség minden egyes tagjával, megjegyezvén, hogy mindannyiukat névszerint ismeri s örömet fejezi ki a viszontlátás fölött.

Délután két óraker a küldötttség tiszteletére fényes ebéd volt a miniszterelnöki palotában. Az asztalfőn a miniszterelnöknek a prezideált, jobbján a polgármesterrel. A kormányelnök a miniszterelnöki ebédek rendes szokása ellenére az asztalnál is felköszöntötte a vendégeket, mire Albach királyi tanácsos, polgármester válaszolt.

A küldötttség tagjai estére Hegedűs Sándor országgyűlési képviselőhöz hivatalosak. A miniszterelnöknek átadott diszoklevél remek kivitelű munka, pergamenre írt antik inicziálékkal, gazdag kötésű kék bársonyablakban, felül a város és a lozonci báró Bánffy család címereivel.

— Személyi hírek. Berlinből jelentik, hogy Erzsébet királyné ma délben Territetből Kissingenbe utazott. — A dán trónörökös pár két gyermekével: Harald herceggel és Thyra hercegnővel ma reggel Bécsbe érkezett. A pályaudvaron ő fenségeket a dán és a svéd követ fogadták. A trónörökös-pár incognito utazik gróf Cronberg néven. Holnap Sopronba mennek látogatni leányukhoz, Frigyes schauburg-lippe herceg nejéhez és szerdán tovább utaznak Olaszországba. — Károly István főherceg családjával az „Ossero“ yacton Parenzoba érkezett. A fenségeket a hatóságok fejei fogadták. A csöndes mise meghallgatása után, amelyet Flapp püspök mondott, a főhercegi család tovább utazott Trieszbe, ahonnan Károly István főherceg Velenczébe megy. — Lukács László pénzügyminiszter tegnap este Salzburgból Bécsbe érkezett.

— A király az érem-kiállításán. Bécsből táviratozzák: Ő felsége ma meglátogatta a jubileumi érem-kiállítást a Landhausban, ahol Gudenus tartományi marsall hódolatteljesen üdvözölte. Az uralkodó ötveneg órát töltött a kiállításban és nagy elismeréssel nyilatkozott a kiállítás rendezéséről és gazdagságáról. Eltávozásakor a nagyszámúban összegyűlt közönség lelkesült hoch-kiáltásai kísérték.

— Irodalmi ünnep Debreczenben. A debreczeni Csokonai-kör diszes emléktáblával jelölte meg azt a házat, melyben Fazekas Mihály, a Ludas Matyi szerzője, az első szabadelvű magyar költő és természettudós élt és meghalt. Az ünnepély délután négy óraker a főtéren levő kereskedelmi és iparbank palotája előtt volt. Borús, szeles idő volt, de azért óriás közönség gyűlt össze. A debreczeni dalárda elénekelt a Hymnust, mely után Széll Farkas királyi táblai helyettes elnök, a Csokonai-kör érdemes elnöke az ünnepélyt lelkes, szép beszédben megnyitotta, majd Geresi Kálmán al-elnök mondta el a magvas emlékbeszédét, méltatva a költőt, a bölcsészt, az embert, a hazafit és a népszabadságért hevülő magas röptű szellemet. Ezután dr. Benedek János, a kör titkára szavalt a Ludas Matyi szülőháza a című költeményt, melynek végső strofája így hangzik:

Édes vérem, te szép Alföld
Magyar népe!
Tisztelettel járj e hajlék
Közelébe.
Szent ez a hely: Ludas Maty.
Szülőháza,
A szabadság egy bölcsője;
Ezer áldás a költőre
S hajlékára.

Közben a közönség éljenzése közben lehullott a lepel a diszes márványtábláról, melyet Tóth András debreczeni születésű művész készített. A barokk-stílusú táblát hat bronz dobormű ékesíti, valamennyi egy-egy jelenetet ábrázol a „Ludas Matyi“ című költeményből. A tábla felirata:

Itt állott a ház, melyben
Fazekas Mihály,
a Ludas Matyi hírves szerzője élt, munkált és
meghalt.
1766—1828.
Emlékezetére emelte a Csokonai-kör.
1898.

Végül Sextina Lajos, a háztulajdonos bank elnökigazgatója átvette az emléktáblát megörz és gondozás végett s záradékul a dalárda elénekelt a „Tihanyi-echo“.

— Bolgár diákok nálunk. Kolozsvár-ról táviratozzák: A szisztriai bolgár tanító-képzőintézet 36 növendéke és 12 tanára Machan vezetése alatt Segesvárról ma reggel ideérkezett. A pályaudvaron a város nevében dr. Szabó Gyula tanácsos, a Kárpát-egyesület és igen nagy közönség fogadta őket. Reggeli után a város tanügyi intézeteit nézték meg és különösen az egyetemi intézetet, az új tanítónő képezde és más közoktatási intézetek elragadtatásra bírták a társaságot. Délben a város megvendégelte őket. A tósztot során Machan tanár kifejezte, hogy ott, ahol ilyenek az iskolák, a kultuszminiszter irigylésre méltó és Wlassicsra mondott lelkes köszöntőt. Nagyonfontosságú beszédet mondott Bachneff Tivadár a történelem tanára, aki kijelentette, hogy az idegen nyelvű magyarországi sajtóból átszivárgott hozzájuk is többször panasz, hogy itt a nemzetiségek el vannak nyomva, amit utjukban szóval is hallottak. Ők azonban

meggyőződtek, hogy ebből egy szó sem igaz. A magyar nemzet toleráns és liberális; láttuk — ugymond — Brassóban az idegen nyelvű gimnáziumban az idegen tannyelv teljes szabadságát, de láttuk a román és nemzetiségi sajtó páratlan szabadságát is; olyan sajtószabadságot, minő nincs a világon sehol. Elvisszem haza azt a hírt, hogy nincs igazuk azoknak, kik Magyarországon elnyomásról, zsarnokságról beszélnek. Számos tószot után a bolgárok üdvözölő-táviratot küldtek Wlassics miniszterhez. Délután a színházban voltak, hol a vendégnövendékek bolgár dalokat énekeltek. Este a vendégek elutaztak.

— Felhőszakadás — kötélszakadás. A Népszínházban ma este kis baleset történt és pusztán a véletlen dolga, hogy katasztrófával nem végződött. A színpad előterén javában játszottak a Felhőszakadás-t, a színpalak mögött pedig vígan diskuráltak a habituék és újságírók a színészekkel és Porzolt Kálmán direktorral. Egyszer csak a szufiták között nagyot pattant valami és a következő pillanatban a háromemeletnyi magasból hatalmas homokos zsák zuhant le — épen a direktor vállára. Porzolt elszédült az ütéstől, úgy kellett felloccsolni. Egész sereg orvos vette rögtön kezelés alá s ebben hűségeen segédkeztek a színészek és művésznők is. Hogy melyik használt többet, azt nem tudni, de az nem valószínű, hogy Porzolt direktor néhány nap alatt teljesen felgyógyuljon.

— Nirváns. Berlinből írják: Egy idevaló 57 esztendő asszony, hosszabb ideig ideges fejfájástól elveszítette minden kedvét az élethez; egyre azt hajtogatta, hogy ő már sem a férjével, sem a gyermekeivel szemben nem tudja kötelességeit teljesíteni, hogy az ő élete már semmit sem ér és hogy ő ezért halálra szánta magát. Agynak esett és vizen kívül semmit sem akart magához venni. Hiába adtak neki mindenféle enni-innivalót, a világért sem fogadott el egyebet, mint naponkint egy liter vizet. Így fogyott napról-napra; minél több nap múlt el a bőjtölés megkezdése óta, annál jobban érezte magát. A bőre egészen pergamentszínűre vált, amellelt rendkívül érzékeny lett; a leggyöngébb érintésre összerázkódott és roppantul izgatott lett. Érzékei megtartották teljes épségüket s a temperamentuma sem változott meg. Negyvenöt napig tartott kéjvázása a sir felé és mikor végre eljött az a pillanat, hogy jónak látták a halotti szentséget földadni neki, az öreg asszony boldog mosolygással fogadta a papot és vidáman mondta neki:

— Így haljon meg mindenki, mondotta, aki a világra és családjára nézve haszontalanává vált.

— Változások a kereskedelmi miniszteriumban. Ő felsége Fáy Adolf czimz. min. tanácsost valóságos miniszteri tanácsossá nevezte ki. Ezuttal Zay Adolfot a vasúti-, posta- és távirati és hajózási tisztii tanfolyamhoz igazgatóul rendelték ki. E tanfolyam eddigi igazgatója, tti Ferencz miniszteri tanácsos állásától felmentetvén, szolgálatai elismerésül a Lipótrenddel tüntették ki. Ő felsége továbbá Szerényi József iparoktatási főigazgatót miniszteri osztálytanácsossá nevezte ki. Szerényi József az iparfejlesztési szakosztály vezetését veszi át, melybe az iparoktatási ügy is beolvastatott.

— Fényképészek kiállítása. Az Akadémia dísztermében ma délben nyitotta meg Wlassics Gyula kultuszminiszter a fényképészekédek és műkedvelők fénykép-kiállítását. A minisztert a kiállítók élén Kiss József, a Fényképészek Egyesületének elnöke fogadta és rövid beszédben arra kérte a minisztert, terjeszse ki működését az ő szakmájukra is és hasson oda, hogy a fényképészekédek számára tanfolyam létesüljön, ha kezdetben csak az estői órákban is. Wlassics miniszter kijelentette, hogy szívesen jött el a kiállításra, meggyőződést szerzendő a fényképészek haladásáról. A minap — ugymond — egy fényképészeti szakközölny került a kezébe, amelynek egyik cikke azzal foglalkozik, hogy vajjon a fényképészet művészet-e vagy sem. nem akar ennek a vitatásába bocsátkozni, de meg van róla győződve, hogy e szakmához a művészetnek is köze van és óhajtja is, hogy a fényképészek mindig legyenek tekintettel a művészi szellemre. Ami pedig a fényképészeti szakiskola felállítását illeti, ő szerény tárczája keretében mindent el fog követni, ami a fényképészet föllendítését előmozdithatja. A miniszter ezután a kiállítás megtekintésére indult a felőrai szemle után a legnagyobb meglepéddel távozott.

— A harmadik fölönás. Egy operette-théma volt lapunk legutóbbi számának hírei között. Az, hogy dr. Zima László szerajevói kerületi főnök látatlanba eljegyezte egy villányi földmives leányát,

Bleyer Annát és az esküvő napján, tegnapelőtt megszökött a menyasszonyától, ez pedig utána utazott. Ennyi minden valamirevaló operetében elegendő az első két fölvonáshoz és a tapasztalat szerint a rossz operettek is kellőképpen szem előtt tartják ezt a recipét. Most következik tehát a harmadik fölvonás, amelylyel, meg kell vallani, nem sokat késedelmesskedett az ifjú pár, mert ime, ma már megérkezett az esküvő híre is. Ma ugyanis a következő táviratot kaptuk:

Mohács, április 17.

Bleyer Anna, akinek házassága hírért tegnap közöltem, Vukovárott utólérte szökevény szerelmest, dr. Zimányi Lászlót és hosszas rábeszéléssel visszahozta Villányra. Itt aztán tegnap az esküvőt is megtartották — minden feltűnés nélkül.

A függöny legördült. A vidám színjátékot talán nemsokára megismétlik más helyen más szereplők.

— **A tanító boszuja.** Zimányi tudósítónk táviratozza: Az archimandrita fivérért, Ruvaracz Dömötört, amikor éjjel a szerb feltámadási ünnephez ment, Lázár Zimónvi tanító megtámadta és baltával fején több sebet ütött. Ruvaracz állapota, aki ellen a tanító boszúból követte el a merényletet, aggasztó.

— **Az orvos kalandja.** Az elmúlt éjjel egy idegen férfi csengetett be dr. J. M. csömöri-uti orvoshoz és kérte, hogy azonnal menjen vele az arena-utra egy beteg nőhöz. Az orvos előtt a férfi izgatottsága rendkívül gyanusnak tűnt fel, de azért mégis elment vele. Lenn az utcán egy kétfogatu magánfogató várta az ismeretlent, akivel együtt az orvos is beült. A fogató ezután őrlött vágatással száguldott végig a csömöri-uton, Gizella-uton és hosszas kerülő után végre az Elemér-utca 40. számú ház kapuja előtt állott meg. A hosszú kerülő után az orvos már-már a legrosszabból tartva ki akart ugrani a kocsiából, de az ismeretlen erős marka mindig megakadályozta szándéka végrehajtásában. Az Elemér-utca 40. számú ház III. emeletén egy szegényes kis lakásba vezette az ismeretlen az orvost. Egy szobajátó előtt álltak meg, amely be volt zárva. Az ismeretlen kulcsot vett ki zsebéből s az ajtót felnyitva e szavakkal bocsátotta előre az orvost:

— Tessék besétálni, itt van a beteg!

Az orvos aggódva lépte át a szoba küszöbét. Bem a szobában a legnagyobb rendelenség között egy félig öltözött nőt látott az utcai ablaknál állani. Alig hogy feléje közeledett, a nő rémült sikolylyal felkapta az asztalon heverő nagy konyhakést s azzal az oroszra rohant, aki rémülten védekezett az őrlött nő támadásai ellen. Növelte a helyzet kritikus voltát, hogy a lakásban senki sem volt s hogy az a férfi is, aki őt odaszállította, eltűnt. A dühöngő őrlött nő, — aki állítólag egy letartóztatott sikkasztó postaszolgátnak felesége — egyre azt kiabálta az orvosnak:

— Nyomorult, te vitted el a férjemet, add vissza, különben megöllek.

Hosszas küzdelem után sikerült végre az orvosnak kiszabadítani magát az őrlött kezei közül s kiugrani a szobából. Miután az ajtót rázárta az asszonyra, a házmestert hívta fel, aki aztán több lakó segítségével lefogta s megkötözve ártalmatlanná tette a szerencsétlen nőt, akinek másnap délelőtt kiwittek a lipótmizei tébolydába. Az orvos az átelt percek izgalmi következtében most beteg.

— **Postalopás Athénben.** A görög főváros főposta épületében a maga nemében pártját ritkító lopásnak jöttek nyomára. Egy postaszák, amely Görögország déli részéből az nap beérkezett ajánlott és pénzes leveleket tartalmazott, titokzatos módon eltűnt. Mint megállapították, a posta-utalványokban, pénzes levelekben és más értékben több mint 50 ezer drachmát loptak el. Két nappal később a rendőrség a népligetben meglelte az eredeti postaszákot a már felbontott levelekkel és csomagokkal, amelyekből az értékeket természetesen kivették. A rendőrség erősen kutatja a tolvajokat.

— **Sikkasztó keztyűs.** A bécsi rendőrség ma táviratilag értesítette a rendőrséget, hogy Illansek Jenő 45 esztendőes keztyűs 4500 forintot

elsikkasztott, azután megszökött. A budapesti rendőrség intézkedett, hogy Illanseknek arra az esetre, ha idejönne, elfogják.

— **Viczinális baleset.** A soroksári viczinális vasut ma este a külső-soroksári-uton elgázolta Hirstein Mór erzsébetfalvai szappanfőzőt. A szerencsétlennek mind a két lábát összevagdalták a kerekek. A sérültet, aki aligha marad életben, a Rókus-kórházban ápolják.

— **Ujabb razzia.** A rendőrség tegnap folytatta a tegnapelőtt megkezdett razziait. Ma az István-téren levő Zsambek-féle korcsmából, a Doh-utca 24. szám és Nagydíófa-utca 23. szám alatt levő kávéházakból huszonhárom gyanus egyént fogdostak össze. Az elfogottak közül tizenketőt igazolás után szabadon bocsátottak, a többi ellen pedig megindították az eljárást.

— **Elgázolta a vonat.** Ma reggel 8 órakor, a Bécsből jövő gyorsvonat a kőbányai állomás közelében elütötte Szőgyényi Gyula tiz éves iskolásfiút és jobb lábát leszlette. A szerencsétlenül járt fiút haldokolva vitték a Rókus-kórházba.

— **Vasárnapi iverekedések.** Komperda András napszamos az éjjel egy pajtásával a magyar utca 3. szám alatt épülő házba éjjeli szállásra akart menni. Haskó János éjjeli őrszerevete őket s nem engedte, hogy felmenjenek. Szóváltás támadt, miközben Komperda Haskónak leharapta az orrát, de Haskó sem maradt adós, mert felkapott egy üveget s úgy vágta vele fejbe támadóját, hogy az menten összerogyott. A verekedőket sebek bekötése után a rendőrség vette pártfogásába. Ujjfalussy István és Antal Dániel kocsisok az éjjel a külső kegyesi-uti 28. szám alatt levő korcsmában összeverekedtek pajtásukkal, Mones Sándorral, akit azután úgy helybenbegtak, hogy kórházba kellett vinni. Mind a kettőt letartóztatták, de később Ujjfalussyt is a kórházba vitték, mert az is súlyosabban sebeket kapott Monestól. — Az üllői-ut 117. szám alatt levő pálinkamérésben Hasenpikler Gyula kazánkovács kapott össze Margitfalvi Analt csatornamunkással, akit úgy összevert, hogy eszméletlenül került a kórházba. Hasenpiklert letartóztatták.

— **Vilmos gázcsillárokat ajánl a Csillárgyár részvénytársaság Budapest, VII., Ilka-utca.** (Közlekedés Zuglói közúti vasúttal.)

— **Linhart Vilmos festő műintézetét ajánljuk színházi díszletek, czimerek, kávéházi és egyéb festések elkészítésére.** Budapest, VIII., Hunyady-utca 27. Telefon.

Bereczki Máté.

Rügybontó tavasz idején, zöldülő fák és illatos flórák között hullott le a lepel Bereczki Máté mellszobráról, ama férfiúéról, aki egész életét a természet kultuszában töltötte. Neve soha sem volt országos név, de a tudós világ, a magyar botanikus és pomologus mindenkor tisztelettel fog rá visszaemlékezni.

Negyedéve hunyt el Bereczki Máté, a kitűnő pomologus. Közadakozásból készített mellszobrát má délelőtt leplezték le a Gellért-hegyi kertészeti tanintézetben.

Az ünnepélyre nagyszámu és előkelő közönség gyűlt össze. Ott voltak többek között Darány Ignác földmivélségi miniszter, gróf Bethlen András, Nemeskéri Kis Pál államtitkár, Tormay Béla, Máday Izidor miniszteri tanácsosok, Németh Péter kuriai bíró, Sárossy-Kapeller Ferenc és Lónyai Ferenc miniszteri osztálytanácsosok, Matuska Alajos alpolgármester, Csikula László hontmegyei alispán, a hontmegyei küldöttség vezetője, Niedermann József esztergomi városkapitány, dr. Goger László és dr. Stéger Adolf miniszteri titkárok, Hutyra Ferenc, az állatorvosi akadémia igazgatója, Balázs Árpád, a mezőgazdasági muzeum igazgatója, Gyertyánffy István, a paedagógium igazgatója, Sármezey Ákos földbírtokos, báró Györfly Samu, Bernát István, Szilassy Zoltán, Forster Géza, Kodolányi Antal, dr. Györy István, dr. Schülerszky Károly, Paszlavszky József, Lengyel István. Az utóbbiak a természettudományi társulatot képviselték.

A szobor a kert északi-nyugati részén van felállítva. Az eltunytnak egy fényképe után készült s magas oszlopon mellszoborba van öntve. Mayer Ede szobrász készítette. Az oszlopon e felírás olvasható:

Bereczki Máté 1824—1895.

Alatta pedig:

„Egész életét a hazai gyümölcsenyésztés fejlesztésére szentelte.”

Az ünnepélyt a paedagógiumi ifjuság nyitotta meg, elénekelve a Hymnus-t. Utána Molnár István királyi tanácsos, az emlékbizottság elnöke mondotta el emlékbeszédét. Bereczki 1824-ben született Romhányon, Nógrádmegyében. Középiskolai tanulmányait Vácott végezte nagy nélkülözések között. 1848-ban honvéddnek állott be, s a szabadságharcz leverése után évekig bujdosott. 1860-ban jegyzőnek választották, de csakhamar otthagya állását és Sármezey Antal kincstári bérlő gyermekei mellé ment nevelőnek. Itt töltötte el éveit, minden idejét a kertészkedésre fordítva.

A szoborbizottság 1734 forint 52 krajczárt gyűjtött, ebből Darányi miniszter maga 500 forintot ajándékozott a szoboralapra.

Lehullván az emlékműről a lepel, a szónok azt szép szavak kíséretében átadta a kertészeti tanintézet igazgatójának, Angyal Dezsőnek, aki válaszában megígérte, hogy Bereczki tetteiből tanulják szeretni a hazát, s hogy az ő szellemében működnek az élet utjain.

A beszéd után Haragos István kertészeti tanintézeti tanuló rövid beszéd kíséretében tett köszönetet az emlékmű talapzatára. Utána az ifjuság a Szózat eléneklésével zárta be az ünnepélyt.

Darányi miniszter a jelenvolt notabilitásokkal ezután hosszasan időzött a tanintézetben, megtekintve a kertet, a növényteni gyűjteményeket, felszerelvényeket s egyéb taneszközöket.

Somoskeőy ur és neje.

Egy nemzetközi büntügyi vizsgálat alkalmával a minap véletlenül rájöttek, hogy az egykor sokat emlegetett Somoskeőy Géza szegényen, de becsületesen él Londonban. Ő és az asszonya, akinek a szívét, kezét és nevét adta, munkásemberek, akiknek az angol rendőrség jó erkölcsi bizonyítványt állít ki.

Épen husvétkor volt harmincz éve, hogy Magyarországon óriási feltűnést keltett egy templomrablás. Hosszu, fáradságos nyomozás után két évvel később sikerült a rablót Somogy Gedeon tanuló személyében elfogni. Ekkor nagyobb büntönbüntetésre ítélték, a jogérvényes ítéletig azonban kauczió mellett szabadlábon hagyták. Somogy eltűnt, de még ugyanabban az évben csalás és lopás miatt a welsi bíróság elítélte és a subeni fogházból megszökött. És ekkor Somogy, aki később Somoskeőy Géza, majd comte de Vécsey, comte de Ardeny, gróf Bobrowsky Viktor és Galicin herczeg neveket vett fel, megkezdte kalandos életét. Az ő- és újvilág minden nagy városában megfordult és mindenütt mágánsnak adta ki magát, a konzulátusoknak és követségeknek előkelő urak ajánlatát adta át, fejedelmileg élt, nagy házat vitt és sok pénzt költött.

Somoskeőynek nem volt egyebe, mint szép külsője, a középszerűnél valamivel több műveltsége, élénk fantáziája és bámulatos ékesszólása. Párisban, Bécsben, Londonban, Philadelphában és mindenütt sokat emlegetett, körülrajongott egyén volt ő, aki indiai nábobnak, Ausztria-Magyarország rendkívüli követének, majd pedig egyetemi tanárnak adta ki magát. Egy angol miszszel bámulatos módon ehítette, hogy a haláltól mentette meg őt és ez a hölgy csupa hálából igen sok pénzt adott neki. Amikor ismét elfogták, az angol kisasszony nagy kaucziót tett le érte, amire szabadon bocsátották. Ekkor megszökött.

Hosszu bolyongás után Budapesten fogták el újból. A budapesti törvényszéknél felvett vallomási jegyzőkönyve a következő érdekes dolgok olvashatók:

Somoskeőy azt állítja, hogy Angolországban tulajdonosa egy southwarki nagy háznak és fél milliónyi vagyona van. A párisi egyetemen orvos tudornak promoveálták, azonban más néven, amelynek jogosultságát a végtárgyaláson fogja behizonyítani. Azt állítja, hogy hazafiságból adta ki magát egy londoni társaságban Ausztria-Magyarország nagykövetének, mert ott a hazáját ócsárolták. Ő azonban diplomata egyenruhában, karddal és rendjelekkel is levétette magát

Panaszkodott, hogy az osztrák konzulátusok mindenütt ellene ingerelték a rendőrséget, fényképét a világ minden betörő albumának megküldötték és magánembereket is arra ösztönöztek, hogy alaptalan feljelentéseket tegyenek ellene. Ezért a newyorki rendőrség egy 40.000 forintnyi értékkel terhelt táskáját vette el tőle.

1874-ben Somoskeőy a karlistákkal lépett érintkezésbe. A műszaki csapatnál őrnagynak nevezték ki és mint spanyol tanár 1876-ban Berlinbe utazott, hogy Don Carlosnak a Mauser-féle fegyver tükát megszerezze. Ott felkereste Cremer birodalmi képviselőt és a „Germania” szerkesztőjét, az egyetemen felolvasást tartott az összehasonlító nyelvrészetről, azután azonban gyorsan el kellett tűnnie, mert a rendőrség már ekkor figyelemmel kísérte. Somoskeőy Plomb nevű dolgárára hivatkozott, aki akkor Berlinben maradt, hogy adósságait kifizesse.

Amidőn aztán 1876-ban Rustesukban elfogták, állítólag Don Carlos járt közben érte, meglátogatta a börtönben és nagyobb pénzösszeggel kieszközölte szabadon bocsátását. Budapestre tolonczolták, utközben azonban megszökött. Somoskeőy kijelentette, hogy azt a hölgyet, akinek az életét megmentette, Moreton Crétynek hívják, aki több milliónyi vagyont szabadrendelkezésére bocsátotta. Tényleg még a fogságban is gyakran nagyobb pénzküldeményeket kapott.

Midőn szabad lett, újból folytatta a régi életét, mindig sok pénze volt és sokat költött. A világ minden rendőrsége hasztalan kutatta az ő életének és pénzszerzésének a titkait.

És ezt az embert, aki java életét a külföldön töltötte, gyakran fogta el a honvágy. És honvágya okozta sokszor vesztét is. Itthon többször elfogták és becsukták. A végzeté pedig egy magyar leánnyal való ismeretsége lett — ez azonban a jó utra is térítette.

Szegény volt ő és Ilonának hívták. A már akkor idős Somoskeőy szerelmes lett belé és a szegény, műveletlen leányt feleségül vette. Sokáig nem maradhatott a hazájában. Sietett tehát a házassággal és nejevel külföldre ment. Ma Somoskeőy egyszerűen és szerényen él a nejevel Londonban, az asszony varrónő és a férj egy üzletben van alkalmazva. Ketten együtt nem költenek el most egy évben annyit, mint amennyit régebben maga Somoskeőy egy nap alatt elköltött.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* Operaház. Lejo Lili ma este Margitot énekelte a „Fauszt”-ban, ép oly közepes sikerrel, mint néhány nappal ezelőtt a „Traviata”-t. Szabatosan és izléssel dalolt, sőt a börtönjelenetben kifejezéssel is, másrészt azonban ma is csak azt találtuk, hogy hangja fénytelen, előadása nélkülöz minden sajátos varázst és játéka mozgékonny bár, de hangulat és stíl nélkül való. A nézőterre szépszámú közönség gyűlt, a klakknak azonban nyilván jobb berétele volt, mint a színháznak.

* Strauss Rikárd Berlinben. Strauss Rikárd, aki Budapesten a filharmonikusoknál is dirigált, ösztől kezdve tíz évre a berlini udvari Operához szerződött évi 20.000 márka fizetéssel.

* Mozgó fényképek. A Vagszínház legközelebbi újdonsága Kadelburg és Blumenthal „Mozgó fényképek” című bohózata lesz, amelyet „Hans Hückebein” cím alatt adtak a német színpadokon. A bohózat, amelyet Heitai Jenő magyarosított, még áprilisban kerül bemutatásra.

* Újdonság a városligeti színpadon. A városligeti színpad igazgatósága előadásra megszerezte Karlweiss „Das grobe Hemd” című darabját, amely Bécsben annakidején nagy érdeklődést keltett.

* Hangverseny. Az Erkel Ferencz síremléke javára rendezendő hangverseny, melynek műsorát az országos zeneakadémia negyedéves növendékeinek kompozíciói töltik be, hétfőn, április 25-én, este fél nyolcz órakor lesz a Royal-szálló nagytermében. A műsor a következő: 1. Szegő: Vonós-batos (pályadíjnyertes mű), előadják: Schultz Ernő, Harris, Gyémánt, ifjabb Ábrányi, Humphreys és Schönwald. 2. Csiky Jenő: „Nymphák dala”, éneklő a zeneakadémia női kara, vezényli a

szerző. 3. Schönwald Albert: Szonáta (b-moll), előadja Schüller Olga. 4. Dienzl Oszkár, Ratzek R. és Szegő S.: Dalok, éneklő Liechtenstein Dóra. 5. Dienzl O. Zongora-scherzo, előadja Hiermayer Sárka. 6. Schönwald Albert. Feuille de Ballet (részletek a „Karácsonyi álom” című balletből), zongorán, 8 kézre: Hiermayer S., Dobránszky V., Goldberger és Nagy. Jegyek két és egy forintjával kaphatók.

TUDOMÁNY ÉS IRODALOM.

* A Petőfi-társaság ülése. A Petőfi-társaság ma délelőtt felolvasó ülést tartott szépszámú közönség jelenlétében. Bartók Lajos elnök az ülés megnyitása után megemlékezik a márczius 15-én tartott Petőfi-ünnepéről, amely ezentúl minden évben meg fog ismétlődni. Azt hiszi, hogy a lefolyt ünnep méltó volt a nagy nap eseményeihez és e nap hőseinek emlékéhez. Óhajítja, hogy e nap megünneplése évről-évre sikerüljön s hogy a nagy közönség évente tegye le koszorúját a nagy világköltő emlékezetére. Bejelenti végül, hogy a Hazai takarékpénztár ez alkalomból 500 forintos, özv. Bulyovszky Gyulán pedig 200 forintos alapítványt tett.

Ezután megkezdődtek a felolvasások. Ferenczy Zoltán, a társaság legújabb tagja lépett elsőnek a felolvasó asztalhoz, hogy megtartsa székfoglalóját Petőfi költészetére és a valóság címen. Élvezetesen, szépen megírt értekezésében azt mutatja ki, hogy Petőfi minden egyes költeményének rugója megvan a való életben; minden költeményének van határozott helye és napja. Egy-egy beszélgetés, egy helyzet, egy kép szolgáltatott okot egy-egy versének megírására. Költeményei ugyszólván külső és belső életének naplója, amelyet mintha csak önmagának írta. Szóval Petőfi költészetére és élete egy és ez Petőfi költészetében a valóság. De azért e valóság nem a maga rideg-ségében nyilatkozik meg költeményeiben, hanem a benyomások lírikus lelkében megfűződnek előbb, mint a madár a napsugárban.

Petőfi lelkes ismertetőjét hosszan tapsolták. Ezután Palágyi Menyhért bemutatta Madách Aladárnak, Madách Imre fiának néhány keserű érzéssel irt hazafias költeményét.

Végül Sebők Zsigmond olvasta fel „Alföldi emberek” című humoros rajzát, amely szintén tetszést aratott.

* Az akadémiából. A tudományos akadémia harmadik osztálya 18-ikán, hétfőn, délután 5 órakor ülést tart, amelyen Mágocsi-Dietz Sándor, Franzenau Ágoston, Farkas Gyula és Kalecsinszky Sándor dolgozatait mutatják be.

FŐVÁROS.

(A monoriak kérése.) A főváros a monori kenyérsütőknek ingyen adott helyet a vásárcsarnokban. A monoriak azonban, megkapván a kis újjat, az egész kezét kéri s a kenyér árát fel akarják emlíni fél krajczárral. A tanács a kenyérlisztnek mai ára mellett nem tartja helyenvalónak a kenyérár fölemelését és a társaságot a kérelemmel elutasította.

(A zöldségárulás.) A vásárcsarnok megnyitása óta a mézárásokban nem szabad zöldséget árusítani. A rendőrség a legszigorubbán ellenőrzi, hogy zöldségárus ne kerüljön a mézárásokba. A mézárások ipartestülete arra kéri a tanácsot, hogy ezt a szigorú rendelkezést változtassa meg, mert senkinek sincsen belőle haszna, de veszt a zöldségárúsító is, a mézáró is, a nagyközönség is.

(A főváros közgyűlése.) A szerdán tartandó közgyűlés főbb tárgyai a következők: Több jótékony-célú és közművelődési intézet és testület segélyezése. A tűzoltóság személyzeti létszámának szaporítása és az illetmények újból való megállapítása. A Nagypénteki református-társaság kérvénye, a gyermek-otthon létesítésére segélynyújtás iránt. Az omnibusz-vállalat kérvénye, egyes utvonalak megszüntetése és az egységes viteldíjzabás behozatala iránt. A Karmelita-rend temploma építési költségeihez való hozzájárulása. A közszéki realiskolák fokozatos megszüntetésének kérdése. Zemplén vármegye körirata a honvédhadapród-iskolákban a törvényhatósági alkalmazottak fiaira részére nyújtandó kedvezmény tárgyában. Az országos díjnök-egyesület segélyezése.

VIDÉK.

* (A soproni radikálisok.) Soproni tudósítónk táviratozza: Ma délután a helybeli radikális-párt nagy népgyűlést tartott, melyen Budapestről Váczonyi Vilmos és Kovács Kálmán katolikus pap beszédeket mondottak és megalakították a radikális demokrata pártot. Feltűnést keltett Kovács fellépése, ki papi ruhában szónokolt és a demokrácia elveit az evangéliumi elvekkel azonosítva, azoknak terjesztésére szólította fel hallgatóit. Az intelligencia a gyűlésről teljesen távol maradt. A rendőrség ma lefoglalta a radikálisok „Igazság” című lapját, mert kauzió nélkül izgató politikai cikket közölt.

* (Árvamegye ünnepe.) Alsó-Kubinból táviratozzák: Árva vármegye törvényhatósági bizottsága tegnap rendkívüli közgyűlésén ünnepelte meg az áprilisi nemzeti ünnepet. A megyeház nagytermében az alkalomra zsufolásig megtelt, a karzaton pedig előkelő hölgyközönség foglalt helyet. Karthy Lajos főispán szép megnyitó beszédében lelkes szavakban méltatta a 48-as törvények jelentőségét és a királynak a nemzet iránti kifogyhatatlan szeretetét. A nagy tetszéssel fogadott megnyitó után Diveky Ágost törvényhatósági bizottsági tag mondott batásos ünnepi beszédet. Majd Csillaghy József alispán terjesztette elő lelkes beszéd kíséretében indítványát, hogy a közgyűlés fejezze ki hódolatát ő felsége előtt. Az indítványt a közgyűlés nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadta. A közgyűlést megelőzőleg ünnepélyes hálaadó istentisztelet volt Alsó-Kubin két felekezeti templomában.

* (Kereskedelmi múzeum a vidéken.) A váczonyi ipar- és kereskedelmi kamara elhatározta, hogy épülő palotájában kereskedelmi és ipari múzeumot állít föl, mely egyrészt állandó kiállítása legyen e kamara területén működő iparosok készítményeinek, másrészt pedig a kiállított produktumok eladását közvetítse. E célból már felhívásokat is bocsátott ki, melyekben az iparosokat a kiállításban való részvételre buzdítja.

* (Vas vármegye liberális szervezete.) Vas vármegye közönségének különféle pártállású, de liberális elveket valló közönségének tagjai közül közel háromszáz gyűlt ma össze Szombathelyen a „Sabária”-szálló disztermében és megalakította Vas vármegyében a liberális szervezetet a vármegye közönsége összes irányadó elemeinek élénk részvétele mellett. A jelenvolt közel háromszáz törvényhatósági bizottsági tag Ernuszt Kelemen főrendiházi tagot viharos ovációk közt pártelnökké választotta. A választások után a 10 választókerületre vonatkozó kerületi bizottságokat alakították meg és végül Ernuszt Kelemen pártelnök lelkes beszédben utalt arra, hogy a liberális elvek erőlyen megvédése ez időszakban parancsoló szükség és meg van győződve arról, hogy a mai hatalmas liberális szervezet legyőzhetetlen hatalomként sőtör el ebben a vármegyében mindent, ami a társadalmi és felekezeti türelmetlenség felidézésével akarja megbontani az ország közbékéjét. Perczeken át tartó taps és éljenzés követte az elnök szavait a ezzel véget ért az emlékezetes gyűlés.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— Megbírásgolt lelkész. Czingerber József plébánost a magyaróvári királyi járásbírószék harmincz forint pénzbírság, illetve három napi fogházra ítélte, mivel előzetes polgári házasságkötés nélkül összeadott egy földmives-párt. Az elítélt az ítélet ellen felebbezett.

— Elítélt képviselő. Dr. Molnár Károly országgyűlési képviselőt tegnap a zombori törvényszék nyolcz napi államfogházra ítélte párviadal vádsége miatt. Molnár a télen egy katonatiszttel vívott kardpárbajt, amely alkalommal meg is sebesült. Az ítélet jogerős.

— Váltóhamisító tisztviselő. Nikl János volt megyei tisztviselő bűnyűgyében, — ki negyvenhárom váltót hamisított 80.000 forint értékben, mint zombori levelezőnk írja, múlt szombaton ítélte az ottani törvényszék. Nikl beismerte a negyvenhárom-rendbeli váltóhamisítást. A törvényszék három évi fegyházra ítélte a hamisító tisztviselőt. Ugy az elítélt, mint a körvádó felebbezett.

SPORT.

† A debreczeni lóversenyek. Debreczenből táviratozzák: A második verseny napi eredménye a következő:

1. Nyeretlenek versenye. 1200 korona, 1200 méter. Gróf Pejachevich A. Fee (lovagolta tulajdonosa), fél hosszal első, Olden Residue második, Griff harmadik, aztán Kriterion. Totalisateur: 5 : 7.

2. Totalisateur verseny. 1700 korona, 2400 méter. Futott 7 ló. Geist Gáspár Fodrász (lovagolta Horthy Sz.) biztos fél hosszal első, Kökény második, Rainbow harmadik. Totalisateur: 5 : 9.

3. Eladó verseny. 1200 korona, 1600 méter. Futott 7 ló. Geist Gáspár. Chimay herceg (lovagolta Horthy Sz.) küzdelemmel, nyakbóval első, Lala második, Margit harmadik. Totalisateur: 5 : 8.

4. Nyulási gát verseny. 1400 korona, 2400 méter. Gróf Pejachevich A. Risico (lov. báró Eltz H.) számtalan hosszal első, Zaunkönig második, Dogaresse harmadik. Totalisateur 5 : 17.

5. Nagy akadály verseny. 1700 korona, 4800 méter. Liptay Béla Csehi (lov. báró Eltz) könnyen egy hosszal első, Buksi második, Limlom harmadik. Totalisator 5 : 10.

† Maikönig, amelyről rossz hírek szállingoltak, megjelent a munkánál. Így valószínűleg részt vesz a Trial-Stakesben.

† A Trial-Stakes. A 40.000 koronával dotált Trial-Stakes-re, mely e hónap 24-én kerül döntésre, az odds-ok a következőképpen állanak:

2/3 : 1 Buserl	8 : 1 Kárpát
3/4 : 1 Lulu	10 : 1 Doria
4 : 1 Maikönig	10 : 1 Tricky
4 : 1 Áruló	10 : 1 Pressburg
10 : 1 Makó	14 : 1 Gaspilleur
25 : 1 Virgoncz	25 : 1 Longchamps.

Bécsi tavaszi meeting.

— Negyedik nap. —

(Távirati tudósítás.)

A mai versenyeknek pompás tavaszi idő kedvezett. A nap főfutama, a Kisbér-verseny nagy közönséget vonzott a turfra és az elegáns sportsmenek és sportladyk között a magyar főrangú világ is erősen képviselve volt.

Az akadályversenyt kivéve, a többi futam egytől egyig meglepetéssel végződött. A Kisbér-versenyt az általunk meglepetésre jelölt Pavolin nyerte meg biztosan, a starttól kezdve folyton vezetve. Ezzel behozta, hogy Pavolin visszanyerte két éves tavaszi formáját. Feltűnően jól futott Primula, ellenben Vivó, a favorit egy pillanatig sem volt látható.

A Turul-gátversenyben is halomra dönt minden kombináció. Termidor, a favorit nem volt sehol; a versenyt erős küzdelem után rövid fejhosszal Ottó főherceg Triall-ja nyerte meg. De alkalmasint Sehr möglich vitte volna el a díjat, ha az utolsó gátnál meg nem botlik.

A részletes eredmény a következő:

L. Handicap. Díj 2000 korona, távolság 1200 méter.

1. Okolicsányi főhadnagy Regent, 58 1/2 kilogramm lovagolta Pearke
2. Mr. Janoff Bertha, 48 1/2 kilogramm lovagolta Sands
3. Gróf Henckel Vilmos, 54 kilogramm lovagolta Grimshaw
4. Fränkel A. Turi-Tari 46 1/2 kilogramm lovagolta Gilchrist.

Futottak még: Wahrmann R. Voltigeur 65 kilogramm, lovagolta Barker. Gróf Forgách L. Hajadon 59 kilogramm, lovagolta Wilton. Blaskovich E. Virgoncz 53 1/2 kilogramm, lovagolta Adams. Dreher A. Zofe 51 1/2 kilogramm, lovagolta Bulford S. Báró Schossberger N. Helyes 50 1/2 kilogramm, lovagolta Griffiths. Captain Gaston Hegyalja 50 kilogramm, lovagolta Bulford A. Báró Üchtritz Zs. Vigéc 50 kilogramm, lovagolta Poole. Gróf Kinsky Zs. Blizzard 48 kilogramm, lovagolta Cleminson. Gróf Eszterházy Mórca Franczia Mulató 41 1/2 kilogramm, lovagolta Milne Fr.

Bírói ítélet: könnyen 2 1/2 hosszal első, három hosszal harmadik. Totalisateur: 5 : 71, helyre 25 : 132 I., 25 : 102 II., 25 : 198. III.

II. Eladó verseny. Díj 2000 korona. Táv. 2000 méter.

1. Gróf Henckel A. Csintalan 57 kilogramm lovagolta Grimshawe
2. Mr. C. Wood Gábor 50 1/2 kilogramm lovagolta Bulford S.
3. Dr. Russo E. Lord Bob 47 kilogramm lovagolta Marsh
4. Gróf Trauttmansdorff Oriflame 45 1/2 kilogramm lovagolta Sands.

Futottak még: Gróf Batthyány E. Fayr play 47 kilogramm, lovagolta Gilchrist. Gróf Eszterházy M.

Dorflump 50 1/2 kilogramm, lovagolta Cleminson. Gróf Hadik E. Liga 45 1/2 kilogramm, lovagolta Fynan. Mr. Janoff Driver 58 1/2 kilogramm, lovagolta Wilton. Lovag Lederer Alpár 47 kilogramm, lovagolta Slack. Mr. Siltan Morny 61 kilogramm, lovagolta Adams. Wahrmann R. Bacillus 50 1/2 kilogramm, lovagolta Hyams.

Bírói ítélet: Rövid fejhosszal első, 5 hosszal harmadik. Totalisateur: 5 : 29, helyre 25 : 50 I., 25 : 51 II., 25 : 107 III.

III. Kisbér-verseny. Díj 6000 korona, távolság 1600 méter.

1. Báró Springer G. Pavolin 56 kilogramm, lovagolta Hyams.
2. Schossberger L. Hebe 54 1/2 kilogramm, lovagolta Wilton.
3. Mr. Siltan Primula 54 1/2 kilogramm, lovagolta Ibbet.
4. Gróf Trauttmansdorff Jeu de barre 56 kilogramm, lovagolta Pratt.

Futottak még: Capt. Gaston Csipke 54 1/2 kilogramm, lovagolta Adams. Gróf Hadik E. Vivó 56 kilogramm, lovagolta Barker. Gróf Henckel A. Menyecske 58 kilogramm, lovagolta Grimshaw. Szemere M. Félénk 56 kilogramm, lovagolta Cleminson.

Bírói ítélet: Biztosan egy hosszal első, három hosszal harmadik. Totalisateur: 5 : 34, helyre 25 : 51 I., 25 : 38 II., 25 : 80 III.

IV. Handicap. Díj 4000 korona, távolság 2000 méter.

1. Mr. Siltan Jasmin 49 kilogramm, lovagolta Ibbet.
2. Gróf Arco-Zinneberg Mauritius 57 kilogramm, lovagolta Huxtable.
3. Báró Schossberger N. Marilla 50 1/2 kilogramm, lovagolta Griffiths.
4. Báró Üchtritz Aga 57 kilogramm, lovagolta Sharpe.

Futottak még: Gróf Sztáray I. Jason 60 kilogramm, lovagolta Adams. Capt. George Rose of Kildare 52 1/2 kilogramm, lovagolta Bulford. Dreher A. Gugerl 47 1/2 kilogramm, lovagolta Peasnell.

Bírói ítélet: Igen könnyen 4 hosszal első, egy hosszal harmadik. Totalisateur: 5 : 70, helyre 25 : 108 I., 25 : 74 II., 25 : 61 III.

V. Turul-gátverseny. Díj 4000 korona, távolság 2400 méter.

1. Ottó főherceg Trial 66 kilogramm, lovagolta Kapusek.
2. Dreher A. Rache 62 1/2 kilogramm, lovagolta Wheeler.
3. Herczeg Eszterházy Sehr möglich 62 1/2 kilogramm, lovagolta Williamson.

Futottak még: Capt. Gaston Termidor 62 1/2 kilogramm, lovagolta Jekyll. Gróf Lamberg H. Formosa 66 kilogramm, lovagolta Herczeg Taxis.

Bírói ítélet: Küzdelem után fejhosszal első, öt hosszal harmadik. Totalisateur: 5 : 47, helyre 25 : 77 I., 25 : 73 II.

VI. Akadályverseny. Handicap. Díj 4000 korona. Táv. 5000 méter.

1. Herczeg Pálffy Anatole 70 kilogramm lovagolta Herczeg Taxis
2. Capt. Gaston Koppantó 60 kilogramm lovagolta Jekyll
3. Gróf Sternberg Alland 62 1/2 kilogramm lovagolta Buckenham

Futott még: Gróf Kinsky Zs. Magyarad 75 kilogramm lovagolta May.

Bírói ítélet: Könnyen egy hosszal első, rossz harmadik. Totalisateur: 5 : 10, helyre 25 : 35 I., 25 : 40 II.

VII. Eladó-Handicap. Díj 2000 korona. Táv. 1200 méter.

1. Dr. Russo Trianon 54 1/2 kilogramm lovagolta Adams
2. Gróf Trauttmansdorff Futár 53 kilogramm lovagolta Hyams
3. Wahrmann R. Pipacs 49 1/2 kilogramm lovagolta Gilchrist

Futottak még: Báró Schossberger N. Riadó 59 1/2 kilogramm lovagolta Griffiths, gróf Kinsky Zs. Nebáncs 57 1/2 kilogramm lovagolta Grimshaw, báró Üchtritz Zs. December 49 1/2 kilogramm lovagolta Poole, Mr. Newmarket Arany 48 1/2 kilogramm lovagolta Slack.

Bírói ítélet: 1 és fél hosszal első, 2 hosszal harmadik. Totalisateur: 5 : 25, helyre 25 : 40 I., 25 : 33 II., 25 : 52 III.

EGYESÜLETEK.

••• A gyermekvédő-egyesület gyűlése. Az Országos Gyermekvédő-Egyesület dr. Kátóna Béla, Malcomes Gizella báróné és Neuschloss Marcell együttes elnöklése alatt ma délután tartotta évi rendes közgyűlését. Dr. Kátóna Béla elnök üdvözlőlvén a közgyűlést, egyszerűen utal a jelentésre s a múlt évben elért fényes sikerre. Ezután dr. Bakonyi Kálmán igazgató mutatta be az évi jelentést. Két év óta 50 gyermeket mentett meg az egyesület az elzüllesztől, ezek közül 32 még most is a menedékházban van. Nyolcz évi fennállása óta az egyesület 201 gyermeket fogadott oltalmába. Adományokból befolyt 3862 forint s természetbeni adomány körülbelül 1000 forint értékben. A jelentést tudomásul vették, a számadást helybenhagyták. Az egyesület vagyona 9802 forint. Majd a választásokat ejtették meg. Alelnökök lettek br. Malcomes Gizella és Neuschloss Marcell. A száztagú választmány megalakítása után Gelléri Mór indítványára köszönetet szavaztak dr. Bakonyi Kálmán törvényszéki bírónak, aki az igazgatói teendőket évek óta fáradhatatlan és önzetlen buzgalommal végzi. Dr. Gondá Dező

indítványára, angol szokás szerint, az egyesület propagandacéljaira gyűjtést indítottak, mely ötven forintot eredményezett. Végül megalakították a tisztikart.

••• Ujságírók gyűlése. A Budapesti Ujságírók Egyesülete ma délelőtt Hoitsy Pál elnöklése alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a tagok nagyszámmal jelentek meg. A közgyűlés a megüresedett választmányi tagságra egyhangulag Neményi Ambrust, a „Pesti Napló” főszerkesztőjét választotta meg.

Országos dalár-egyesület.

Az országos magyar dalár-egyesület ma délelőtt tartotta a nemzeti zendében évi közgyűlését Lung György elnöklésével. A közgyűlésre a fővárosból 9 dalegyesület, a vidékről pedig 10 dalegyesület küldött képviselőt.

Miután az elnök megnyitotta az ülést Ammann Géza titkár felolvasta az elnöki jelentést. Kiemeli, hogy a jövő augusztusban Aradon rendezendő ünnepélyre, melynek keretében az egyesület jubileumán kívül annak egyik megalapítóját: id. Ábrányi Kornélt is fogják ünnepelni, az előkészületek serényen folynak. Az alapszabályok módosítási tervezete elkészült, a kerületi dalszövetségek kérdésével behatóan foglalkoztak, azután képvisellették magukat a Szegeden, Sopronban, Tordán és Zomborban tartott jubiláris és kerületi dalünnepélyeken. Melegen emlékezik meg a jelentés Lung György és Gobbi Alajos legfelsőbb kitüntetéséről.

A múlt évben 1166 forint 31 krajczár volt a bevétel s a számadás 72 forint 90 krajczár többlettel zárult daczára, hogy 600 forint tagdíj befizetetlen maradt. A jövő év költségelirányzatát akként állapítja meg, hogy 2447 forint 31 krajczárral, mint bevétellel ugyanannyi kiadás áll szemben.

A kerületi dalszövetségek kérdése került most szőnyegre, s fölötte élénk eszmecsere indult meg. Az indítvány az volt, hogy a kerület, szövetségek létesítése iránt intézzen a központ kérdést a kötelekébe tartozó összes egyesületekhez.

Lengyel Imre, aki elnöke a debreczeni egyesületnek, mely a kerületi szövetségek eszméjét portálja, a szövetségek mellett beszél. Hoppe Rezső, Lung György, Angyal Armand pedig — kik ez indítványban az egyesület jövő megbomlását látják — ellene szólnak és támogatják a választmányt az indítványát, hogy a kérdés beható tanulmányozására bizottság küldessék ki. Ily értelemben határozott is a közgyűlés három szó-többséggel s a bizottságot, Lengyel Imre elnöklése alatt, a következő tagokból állította össze: Hackl János (Budapest), dr. Angyal Armand (Győr), Goll János (Budapest), Márk Endre (Debreczen), idősb Ábrányi Kornél (Budapest), Verner László (Békéscsaba).

Az alapszabályok módosítása került ezután napirendre. Számos stílárius módosításon kívül két lényeges módosítást fogadott el hosszabb vita után a közgyűlés.

Az első az, hogy a tag-egyletek ezentúl nem egyenlő tagdíjat fizetnek az országos dalár-egyesületnek, hanem tagszámuknak megfelelő arányban kisebb-nagyobb összeget. A tagdíjak a következők lesznek: Tag-egyletek 16-ig terjedő tagszámmal évi 10 koronát, 20—24 személy után 12 koronát, 28—32 személy után 14 koronát, 36—40 személy után 16 koronát, 44—48 személy után 18 koronát, ezenfelül korlátlan számig 20 koronát fizetnek évenként.

Dr. Kolpaszky István, az egyesület ügyésze és Verner László ajánlották e módosítást, míg ellene volt Angyal Armand. A közgyűlés az arányos tagdíjtaksát fogadta el.

A másik lényegesebb módosítás, hogy a díszülések napirendjéből kizárnak minden olyan tárgyat mely heves vitára adva alkalmat az ünnepesség nivóját lesüllyeszthetné. Kreált a módosítás egy jegyzői állást is a titkár esetleges helyettesítésére és a közgyűlés Bieber Gyula (Zombor) indítványára elhatározta, hogy nemcsak a közgyűlés meghívóját, hanem a záró számadásokat és a költségelirányzatot is a közgyűlés megtartása előtt sajtó útján

közvetési, hogy a vidéki tagok már eleve hozzájuk férhessenek.

Intézkedéseket tett végül a közgyűlés az aradi jubiláris dalünnepre és az azzal kapcsolatos Ábrányi-jubileumra nézve és elhatározta, hogy azt az aradi nagylovardában fogja megtartani.

KÖZOKTATÁS.

Érettségi vizsgálatok. A fővárosi IX. kerületi felső kereskedelmi iskolában az írásbeli érettségi vizsgálatok május 20-án kezdődnek, míg a szóbeliek június 13—18. napjain lesznek. A magánvizsgálatokat június 20—21. napjain tartják meg. Jelentkezni május 10-ikéig lehet a Knezits-utca 17. szám alatti igazgatói irodában.

Siketnémák felvétele. Az „Israelita siketnémák országos intézeté”-ben, melynek jelenleg százket növendéke van, a folyó iskolaév június utolsó napjaival végződik. Ekkor tizenöt kiképzett növendék hagyja el az intézetet. A kilépők közül többnek ingyenes helye volt; e helyeket most más szegény siketnéma gyermekekkel fogják betölteni. Ugyancsak ezuttal kerülnek ismét betöltésre az ő felségeik nevére létesített „Ferencz József és Erzsébet” alapítványi helyek is.

NYILTTÉR.

Téli és nyári kerékpárak.

Columbia

a legelső amerikai kerékpár

1898 újdonsága a láncmákkal.

Fodor Károly és társa.

Erzsébet-tér 17. sz.

Telefon 14—18

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti értéktőzsde. A mai vasárnapi mágnforgalomban az irányzat csendes volt és jegyzetett: Osztrák hitel. 352.80—353.40, Államvasut 342—342.50, Osztr. hitel. zárul 353.25.

Veszprémmegyei gazdasági egyesület. A Pá-pán május 24-én rendezendő gazdaértekezlet s tenyészállatdíjazás érdekében tegnapelőtt Pápan dr. Óváry Ferencz elnöklése alatt értekezlet tartottak, amelyen megállapodtak abban, hogy a gazdaértekezlet kapcsolatban tenyészállatkiállítással május 24-én tartják meg, ez alkalomra felolvasások tartására Nagy Vincze országos tejgazdasági felügyelő, Rubin Gyula, az országos gazdasági egyesület ügyvezető titkára, Székely István, a pápai magyar királyi földmives-iskola igazgatója és Nagy Iván, a veszprémmegyei gazdasági egyesület igazgatója kéréstett fel.

A kerületi betegsegélyző pénztár. A budapesti kerületi betegsegélyző pénztár ma tartotta rendes évi közgyűlését Jellinek Henrik elnöklése alatt. A napirend első tárgya az igazgatóság múlt évi jelentése volt, melyet Jellinek elnök hosszabb beszédben ismertetett. A budapesti kerületi betegsegélyző pénztár immár öt esztendeje áll fenn és erről a ciklustól is megítélhető, hogy a pénztár megfelel-e a feladatának, vagy nem. Az igazgatóság-nak szilárd meggyőződése az, hogy a pénztár áldásos intézménynek bizonyult úgy a munkásokra, mint a munkaadókra. A lefolyt öt évben táp- és orvosszerekre, ápolási díjakra, kórházi költségekre és segélyekre 1 millió 600 ezer forintot adott ki, vagyis a jövedelem 84 százalékát, míg a személyi kiadás alig 6 százalékot tett ki. A közgyűlés a jelentést egyhangulag tudomásul vette, a főmentvényt megadta. Végül a választásokat ejtették meg. Felügyelő-bizottsági tagok lettek Zsigmond Béla és Schwartz Adolf a munkaadók, Heller Ignác, Horsófszky Sándor, Molnár János és Stieglitz József a biztosítottak, igazgatósági póttagok Teschauer V. a munkaadók, Berger Armin, Goldstein Adolf, Remszó Mátyas és Weltzl Gyula a biztosítottak, választott bírósági póttagok Engel Adolf a munkaadók és Szikora Nándor a biztosítottak sorából.

István téglagyár részvény-társaság. E társaság ma tartotta közgyűlését Székely Ferencz elnöklése alatt. Az évi mérleg 26,056 forint 54 krajczárt mutat. Az igazgatóság indítványozza, hogy a jutalékok és dotációk levonása után 17,500 forintot osztaléknál fizessenek ki, azaz részvényenkint 5 frtot

és a fennmaradó 2172 forint 5 krajczárt új számlára írják elő. A közgyűlés a jelentést egyhangulag tudomásul vette s a felmentéseket megadta.

Temes-bégavölgyi társulat. Mint lapunknak Temesvárról jelentik a Temespartokon eszközöndő nagyszabású vízvédelmi építkezésekre a Temes-Béga társulatnál Molnár főispán miniszteri biztos jelenlétében ma volt az árlejtési tárgyalás, amelyre az ország; legnagyobb vállalkozócégei megjelentek, amit mutat az a körülmény, hogy kézpénz-övedékben 12 ajánlattevő közel egy millió forintot tett le a 850,000 forinttal előírányzott munkákra, Schiffer Miksa budapesti mérnök 716,487 forinttal legolcsóbban ajánlkozott, utána a legolcsóbb volt Dénes Zsigmond ajánlata 726,106 forinttal.

Pesti polgári kereskedelmi testület. Az egyesület ma tartotta közgyűlését Hüttl Tivadár elnöklése alatt. Miután az elnök üdvözölte a nagy számban megjelent tagokat, bemutatja a múlt évi működésről szóló jelentést. A testületnek bevételei 1897-ben 17099 frtra, kiadásai 15,855 frtra ragtak. A kiadások fele közoktatási célokra esik. A testület vagyona 1897. végén 195,894 forint 84 krt tett ki. A testület 1854. óta 406,491 forintot fordított jótékony és közhasznú célokra. A jelentést, valamint a számadásokat tudomásul vették s a főmentést megadták. A számvizsgálókat újból megválasztották. Elnök végül bejelent azokat a tárgyalásokat, melyeket egy idő óta a nagyiparosok és nagykereskedők társulatával folytat s melynek célja, hogy a két rokonzélu testület egyesüljön és nagyobb erővel foghasson a közös célok támogatásához. Örömmel jelenti, hogy a tanácskozások már annyira haladtak, hogy az új alapszabályok elkészültek. Ezt tárgyalni természetesen egy e célból összehívandó rendkívüli közgyűlésen fogják, de reméli, hogy már közel jövőben létre jön az óhajtott egyesülés. A közgyűlés éljenzéssel vette tudomásul az elnöki bejelentést, mire a közgyűlés véget ért.

KÉT ASSZONY

BARANCZEVICS SZ. KÁZMÉR REGÉNYE

oroszból fordította SZABÓ ENDRE (81)

— Miért nem felelsz? — kérdezte Szergejevna Nagyvezsda.

— Mi az? — ocsudott fel Sztepanics Péter — mit kérdeztél? Bocsáss meg, nem figyeltem.

— Azt kérdeztem, nem tudod-e, kit vesz el Bárgyin?

— Ha megölsz sem tudom már. Valami kereskedőnek a leányát.

— Nos igen, azt mindjárt gondoltam.

— Miért?

— Mert az az, akibe olyan szerelmes volt... Giljukova. Hát te min gondolkozol?

— Én?

Sztepanics Péter felemelte a fejét, a feleségére nézett s azt derékon ölelte és homlokon csókolta.

— Arra a hét évre gondoltam, amelyet együtt éltünk át. Adja Isten, hogy ezután is minden jól menjen — szólt csöndesen.

A felesége nem felelt, elgondolkozva nézte a kandalló tüzeit, amely hosszú tűznyelvekkel nyaldosta a nyírfa-hasabokat.

— Miért hallgattál el? Talán nem vagy valanivel melegegedve? — kérdezte Sztepanics Péter a felesége szemébe nézve.

A Szergejevna Nagyvezsda tekintete egy pillanatra ott maradt a férjén. Nézte, hogy az mindig egy és ugyanaz: nyugodt, egészséges, kissé megtelt. Arcza ránczai és megnagyobbodott kopaszága nem sokat öregítettek rajta. Tudott-e valaha valamit a felesége és Nalhanov történetéről vagy sem? Nehéz volna megmondani.

— Talán elfáradtál, sokat dolgoztál? Kár volt; minden rendbe jön nélküled is — szólt a férj.

Szergejevna Nagyvezsda tekintete végig siklott a szobán. Igen, a férjének igaza van. Legalább ebben a szobában minden rendbe jött az ő segítségével nélkül is. Sztepanics Péter maga állított be, szögezett fel és rakott le minden legkisebb butort és tárgyat, maga rendezte be ezt a hivatalnoki laboratóriumot.

— Miért nem szólsz, édesem? — kérdezte újra Sztepanics Péter.

— Nem tudom, hogy mit szóljak! — Persze, hogy segítsen meg bennünket az Isten! — mondá Szergejevna Nagyvezsda.

Sztepanics Péter arcza kissé elborult. „Nem, nem, ez még mindig nem az igazi. Ő még mindig nem ért és nem fog soha megérteni engemet” — gondolta magában.

— Ugy látom, hogy nem értettél jól meg — szólt, kezébe véve és simogatva a felesége hideg kezét — nem abban az értelemben, mondtam én azt, hogy jól menjen a dolgunk. Isten őrizzen; ez nagyon jelentéktelen dolog volna. Én soha sem tulajdonítottam fontosságot a személyes jólétnek, soha; te ezt jól tudod. Nekem mindegy volna, ha vissza kellene is térnem a régi állapotomba, akár abba is, mikor még hónapos szobában laktam. Ez az én rendkívüli nagy előnyöm mások felett.

Szergejevna Nagyvezsda csak nézte tovább a kandalló tüzeit. A kandalló egész belsejét előzönlötte a fényes láng s apró szikrákat szórva pattogott a tűz. És a Szergejevna Nagyvezsda gondolatában egyszerre különös hasonlóság tünt fel ő közte s a fa között, mely a szabadban nőtt fel. Neki is, mint ennek a fának, tér, levegő és világosság kellett; mint a hogy a fa gyökerei bele mélyedtek a nedves földbe, ő is úgy kívánta a szeretetet, gyöngédséget; szeretett volna, ha csak egy kissé is, szíve szerint élni — s mindebből nem volt semmi. Szerelm nélkül ment férjhez egy hideg, száraz, minden ízében hivatalának élő emberhez, szerelem nélkül teltek el legszebb évei s most áldozata a családi tüzhelynek.

— De a régihez visszatérni nem lehet, — folytatta Sztepanics Péter, még mindig simogatva a felesége kezét — ami elmúlt, azt vissza nem hozhatjuk. S ennek én örülök. Nem annak örülök, hogy jó módban vagyunk, hanem annak, hogy biztosítva vannak gyerekeim és feleségem s hogy nem kell napszámos munkát végezni. Vannak a napszámosok közt is emberek, akik hasznára lehetnek az államnak, de ezek helyzete oly szűk, hogy senki rájuk sem hallgat. Esetlegesség emelt ki engem ebből a szűk helyzetből, amelybe én, mint jól érzem, nem térek többé vissza, de viszont az is tőlem függ, hogy jelenlegi helyzetemben megmaradjak. S meg is maradok. Az a gondolat, hogy most megtehetem azt, a miről régebben álmodni is alig mertem, nekem erőt ad. Te pedig, hű élettársam, megkönnyítéd az én munkámat — igaz-e?

Bele nézett a felesége szemébe, feleletet keresve a kérdésre, de annak szemei most is közönyösen, eltűnődve nézték a kandalló tüzeit.

— Minden embernek kell valamely életcéljának lenni, — kezdte újra Sztepanics Péter — ez nekem ma reggel jutott eszembe, mikor átolvastam a szerencsétlen Olga levelet. Ő neki nem volt semmi célja, ő elfecsérelte az életét, mint ahogy elfecsérelti a tékozló a rámaradt örökséget; és okvetlenül csödbe kellett jutnia, semmi sem menthette meg őt az unatkozástól és végül az öngyilkosságtól. No de én már itt filozofálni kezdek — mosolyodott el Sztepanics Péter — nem tudom, honnan van ma nekem ez a hangulatom. Minduntalan, mintha számadást akarnék csinálni. Talán azért, mert mégis csak új életet kezdek. Igaz-e?

Szergejevna Nagyvezsda a férjére nézett és szeliden felelt:

— Igaz, ugy van.

Ő benne is új élet kezdődött. Ezt már ez előtt vagy négy hónappal vette magán észre s most újra érezte ezt...

Ez az ő élete. Hünek maradni férjéhez, hitvestársi kötelességéhez, örökké megoasztani jogait férje és az egymásután jövő gyerekek közt és megkettőztetni, megháromszorozni, megtizzerezni a család iránt való kötelességeit.

Újra visszafordította tekintetét a tűzre, amely már lohadni kezdett. Szürke hamu kezdte bevonni az aranyszínű égő szenet. Kellemes meleg, a házi tüzhely melege terjengett a szobában...

A meleg és felesége jelenléte által előlgyult Sztepanics Péter átült a divánra, megölelte és csókolgatni kezdte Szergejevna Nagyvezsdát.

Az pedig ezt engedelmesen viszonozta

(Vége.)

SZINHÁZAK.

Budapest, hétfő, 1898. április 13-án.

NEMZETI SZINHÁZ.

Ért. díjlat 35. Havi bérlet 13.

Az arany ember.

Eredeti dráma 5 felvonásban. 40-
játékkal, 7 képpel. Írta: Jókai M.

Személyek:

Timár Mihály Palfy
Trukáisz Euthym Egressy
Timea Maróthy
Teréza Jászay
Noémi Nagy I.
Krisztyán Nádai
Brazovics Gabányi
Zsóni Vizváry
Athalia Szacsayné
Kadisa Horváth

Kezdeté 7 órakor.

MAGY. KIR. OPERAHÁZ

Zárva.

NÉPSZINHÁZ.

Harmadszor:

Felhőszakadás.

Eredeti népszínmű 3 felvonásban.
Írták: Gerő Károly. Zenéjét össze-
állította Ifj. Bokor József.

Személyek:

Balajthy Máté Lublinszky
Péter, a fia Szirmai
Boldizsár Szabó
Köcsi Gábor Kiss
Lidike, a leánya Köry Klára
Valkó Mihály Raskó
Zsóni, a nővére Sipésné
Barcsa Vidorné
Törkey Balázs Sordahelyi
Katica Gazsi M.
Horka Jani Vidor
Forgó Palkó Ujvári

Kezdeté fél 8 órakor.

VÁRSZINHÁZ.

Zárva.

Ajtókat és ablakokat

minden formában nagyságban
teljesen felvasalva bár mennyit.
Készletből szállítok olcsó ár
mellé.

WIENER A. nádora asztaloz
árú gyár. Budapest, Üllői-ut 77
árjegyzék kívánatra.

Magy. kir. államvasutak igazgatósága.

49229/1898 C—II.

Hirdetmény.

**Osztrák-magyar-bajor vasuti-kötélék. Gács-bajor
forgalom. (Közvetlen díjtételek életbeléptetése ga-
bona stb. szállítására.)**

Az osztrák-magyar-bajor vasuti kötéleknek gács-
országi állomásokkal való forgalmában f. évi április hó
15-től való érvényesüléssel gabonaművek stb. szállítására
az alább kitüntetett viszonylatokra nézve kocsi- és fu-
varlevelekenként legalább 10,000 kg. feladása vagy ezen
súly után való díjzetés mellett a következő közvetlen
díjtételek nyerneik alkalmazást:

Honnan hová	Bajor kir. államvasuti állomások		
	Bischelwiesen	Schalding	Trostberg
Díjtétel 100 kg-ért márkában			
A Nándor császár északi vasut állo- másai:			
Krakau	3.02	2.83	3.13
Podgorze-Bonarka	3.02	2.83	3.13
A cs. kir. osztrák államvasutak állo- másai:			
Brody loco . . .	4.53	4.32	4.61
Lemberg C. B. .	4.22	4.01	4.30
Podgorze-Bonarka	3.02	2.83	3.13
Podgorze-Plaszow	3.02	2.83	3.13

Budapest, 1898. április 7-én.

A m. k. államvasutak igazgatósága,
egyszersmind a részes vasutak nevében is.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

Színházi műsorok.

	Kemzeli Színház	Vár Színház	M. kir. Operaház	Vig Színház	Heg Színház	Magyar Színház
Kedd	Faust	—	Bohéme	Feri kisasszony	A baba	A gésák
Szerda	A kápolna Barátságából	—	She	Feri kisasszony	Felhőszakadás	Arany- lakodalom
Csütörtök	Folt, amely tisztít	—	Lohengrin	Trilby	1848. Hadak utja	Arany- lakodalom
Péntek d. u.	Bohéme világ	—	—	Feri kisasszony	Talmi- hercegnő	Utazás egy apa körüli
Szombat	Bohéme világ	—	Ninon Ércember	Feri kisasszony	1848. Hadak utja	Utazás egy apa körüli
Vasárnap d. u.	—	—	—	Coullisset ur	Kukta kisasszony	Arany- lakodalom
Este	Bohéme világ	—	Sába királynője	Trilby	Felhőszakadás	Utazás egy apa körüli

BÜTOR.

Ajánljuk a n. é. közönségnek és becses vevőinknek **dusan felszerelt raktárunkat**, mely dus
választékot nyújt mindennemű **kárpitozott- és fa-butorokban** a legegyszerűbbtől a legfinomabb
kivitelig. Üzletünk szoliditására számos **elismerő levél** van birtokunkban, melyek **izléses és jó-
minőségű butorainkról** tanuskodnak; azért ne mulassa el senki megtekinteni, mielőtt másutt sze-
rezné be butorait. — Tisztelettel

Patyi Kálmán és Tivadar

kárpitosok és díszítők

Budapest, IV. ker., Kossuth Lajos-utca 11. szám földszint.

**A tavaszi és nyári időszakra
való tekintettel**

Érőháram oly annyira van felhal-
mozva cipőárakkal, hogy képes
vagyok e tekintetben
minden kívánalomnak
eleget tenni. Áraim oly ol-
csók, hogy valóban bámulatos.

Férfiaknak.

Czugas cipő, egy darab pitting bőrből	5.—
Borjúbőr betétes cipő	5.25
Borjúbőr, keztüdbőr-szárral, elegáns	5.50
Dívtos barna színű, bergsteiger cipő	4.—
Dívtos barna színű czugas cipő	4.—
Dívtos színű barna borjúbőr, elől kapcsos cipő	4.50
Dívtos zöld színű előlkapcsos cipő	4.50
Dívtos színű barna félczipő	5.50
Szállítok cipő, világosbőr vagy keztüdbőr szárral	4.20

Nőgyűeknek.

Sői lastrin czugas cipő, 16 cm. magas selyem czug	3.50
Zergbőr czugas cipő	3.—
Dívtos színű barna fűzős angol cipő	3.50
Dívtos színű barna gombos angol cipő	3.50
Dívtos zöld színű előlkapcsos cipő	3.49
Női zergbőr gombos cipő 10—12 gombmagas 4. — fűzős-lakkból	4.—
Dívtos színű barna félczipő	3.40
Zergbőr regatta-cipő, kőni való	2.40
Lastrin regatta-cipő, kőni való	3.20
Óriási választék mindennemű dívtos barna és zöld színű, valamint fekete bőr gyermek-, gombos- és fűzős-czipőkben. — Vidéki rendelé- sek pontosan eszközöltek több száz dívtos ábrákkal ellátott árjegyzékem ingyen és bérmentve. Tisztelettel	628

AGULÁR EDE Budapest, Erzsébet-körút 6.
a New-York palotával szemben.

Üdvös tanács.

Köhögésnél, rekedtségnél, a torok és légzési szer-
vek működési zavarainál **Egger** biztos hatású

Mellpasztillái

veendők. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz
25 kr.) A gyomor rendellen működésénél radikális
hatásúnak bizonyultak **Egger zóda pasztillái**.
(1 doboz 30 kr.) Mindkét szer kapható minden
gyógyszertárban. — Fő- és szétküldési raktár Ma-
gyarországon; (27)

„Nádor”-gyógyszertár Budapest, Váci-körút 17.

GUMMI külföldön gyártott, vadódiák jóállítás
mellé. Képle eredeti dobozban, tucattja
3, 4, 6 és 8 frt. Roule egyenként csomagolva, tucattja 3, 4, 6 és
8 frt. Capote amer. (rövid) fehérszínű, tucattja 3 és 4 frt.
narancsszínű 5 és 6 frt. Viktória, tucattja 4, 6 és 8 forint.

Hálhólyag (hosszú) tucattja 3, 4, 6 és 8 frt. Hálhólyag
(rövid) tucattja 4 és 6 frt. Pely Porus Haase
drbja 2 frt. Pely Porus Mensinger darabja 2 frt 50 kr. Párisi óv-
spongya tucattja 4 és 6 frt.

Nőknek legújabb **DIANAÓV** Tenfel-féle 3—8 forintig.

Pollitzer Mór és fia cs. és kir.
kötésárészek
Budapest, IV. ker., Deák Ferencz-utca 10. szám
kapható titoktartás mellett.

Szerencseszámok BEIMEL-nél

A m. kir. szab. osztálysorsjáték

II-ik sorsjátéka már május havában veszi kezdetét.

Május hó 11-től október hó 13-ig hónaponként egy húzás.

50.000 nyeresemény.

**A főnyeremény
legszerencsésebb
esetben**

egy millió korona

Árak a május 11—12-iki húzásra:

Egész sorsjegy	6 frt — kr.	Egész sorsjegy	80 frt
Fél sorsjegy	3 " "	Fél sorsjegy	40 " "
Negyed sorsjegy	1 " "	Negyed sorsjegy	20 " "
Nyolcad sorsjegy	— " 75 "	Nyolcad sorsjegy	10 " "

Vevőimnek minden húzás után megküldöm a hivatalos kimutatást ingyen és bér-
mentve. A sorsjegyeket a pénz-előzetes befizetése vagy utánvétellel küldöm.

Beimel Lajos bankháza

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítója

Budapest, IV., Kecskeméti-utca 13. sz.

Szerencseszámok BEIMEL-nél